

способности: музиката, врѣмето, пространството, паметта. Всичките тѣзи способности спадатъ къмъ духовния свѣтъ. Математиката, запримѣръ, спада къмъ материалнитѣ науки; геометрията — сжщо. Математиката нѣма духовенъ произходъ, но музикантътъ трѣбва да владѣе математиката и геометрията. Послѣ, тоноветѣ изискватъ врѣме и пространство. До центъра на тона е центърътъ на врѣмето. И много музиканти, у които врѣмето е слабо развито не спазватъ такта. Нѣкой тактъ направятъ по-голѣмъ, нѣкой по малкъ и създаватъ дисхармония. Трѣбва да се спазва врѣмето въ музиката. Ако врѣмето и тактътъ слѣдватъ ритмично едно слѣдъ друго, въ музиката има хармония. Музиката указва влияние върху настроението на човѣка. Всѣкога, когато, засвирите на нѣкой човѣкъ, въ него се заражда желание да се подигне нагорѣ, иска да подиграе. Направете опитъ. Засвирете на единъ човѣкъ, който е на умирање, и ще видите, че той ще си подигне главата. Слѣдователно, всичките хора, за които се говори, че ще излѣзатъ отъ гробоветѣ си, съ музика ще излѣзатъ. Казва се въ писанието: „Ангелитѣ, като затрѣбятъ съ своитѣ трѣби, мъртвитѣ ще станатъ отъ гробоветѣ си“. Тия трѣби мязатъ малко на воениму. Като засвирятъ тѣ, всѣки ще излѣзе отъ гроба си навънъ. — Какво ще ви-